

Pesta 17|29 optomvre.

Va fi în fia-care domineca | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 42.

Anul VII, — 1871.

Pretiulu pe anu 10 fl., pentru Roman'a 2 galbeni.

E. Desjardins.

Portretulu unui mare archeologu decoréza pagin'a acésta.

Ernestu Desjardins, celebrulu profesor alu universității din Paris, e unulu dintre cele mai cunoscute nume in lumea scientifica.

Dinsulu mai are inca acelu titlu la stim'a si recunoscinti'a nostra, câ este unulu dintre pucinii filo-romani in marea republica a literaturiei; unulu din aceia cari s'a ocupatu cu noi, ne-a studiatu si a serisu despre noi.

Acest'a fu si motivulu, care a indemnata pe Societatea academica romana a alege pe acestu mare inventiatu de membru corespunde alu ei, in sessiunea din anulu curinte.

Ernestu Desjardins.

Farmeculu amorului.

Salutare mandre sôre
Alu placeriloru ceresci,
Care 'n nôptea-apesatôria
A vietii ce me dôre
Deminétia mi-vestesci!...
Salutare, lume noua,
Raiu cerescu, edemu divinu,
Care ca si-unu stropu de rôua
Pentr'unu slabu si vescedu crinu,
Te-ai ivitu in tristu-mi sinu!...

A trecutu multu timpu acuma,
Câ speranti'a mi-a fugit,
Precum sufla ventulu spum'a,
Séu cum vescedesce brum'a
Crinulu fragedu si iubitu;
Si de-atunci cu nepasare
Capulu mi l'-am inchinatu
Totu pe sinulu de 'ntristare,
Si am plansu ou nencetatu,
Si am plansu nemangaiatu...

Dar adi plansulu meu de gele
Se preface in surisu;
Negrulu ceriu alu vietii mele
Se 'ncununa totu cu stele,
Par' câ vedu unu candidu visu:
Ce-a fostu vescedu, adi e verde,
Ce-a fostu tristu, adi e voiosu,
Si privirea mea se perde,
Ori si unde, susu séu josu,
Totu in farmecu si frumosu.

Dómne sante, ce schimbare,
Par câ nu credu ochiloru;
Lumea-acést'a totu mai are
Si fintie de 'ncantare,
Flori suave cu odoru!
Dómne sante, ce minune,
Am moritu — si ér traiescu,
Si in sinulu meu de june
S'a 'ncuibatu unu raiu cerescu,
Câ-ci acum — acum iubescu!

Iosifu Vulcanu.

Gramatic'a.

— Comédia francesa in unu actu. —
De Eugeniu Labiche si Alfonsu Jolly.

(Urmare.)

Poitrinas.

De felu... Ast'a ar fi o dauna mare, câ-ci
a pasîtu in etatea pentru a se insorá.

Blanca.

Ah!

Poitrinas.

Dar si dta, eu credu...

Blanca.

Eu? Nu sciu. Tat'a nici odata nu mi-a vorbitu inca despre ast'a. (A parte.) Ore n'a vinitu elu sê céra man'a mea pentru Edmundu?

Poitrinas.

Am sê-ti adredesiu o mica intrebare.

Blanca a parte.

Ah, Dómne, cum me temu!

Poitrinas.

Déca sapati in gradina, ce gasiti?

Ioanu a parte.

Acest'a e nebunu!

Blanca.

Ce?... pamantu... petre...

Poitrinas, cu vivacitate.

Cu inscriptiuni?

Blanca.

Nu sciu.

Poitrinas.

Despre ast'a ne vomu convinge... mai tardu.

Blanca.

De voiesci a merge in odai'a dtale... eu te voiu conduce.

Poitrinas, luandu-si strai't'a.

Bucurosu.

Blanca.

Ferestrele dtale privescu spre gradina.

Poitrinas.

Cu atâtu mai bine; voiu esaminá configurațiunea acestui tienutu. (A parte, amirosindu.) Amirósa a Români ací. (Ese in stang'a cu Blanca,)

Ioanu.

Acestu omu se va culcă ací!... Eu me temu! (Ese.)

SCEN'A V.

Caboussat, apoi *Ioanu*.

Caboussat, apare in fundu, sub-su-ori de o parte cu unu curechiu, éra de alt'a cu o tiecla alba.

Afacerea cu nenea Madou e arangiata. I cerui o capatîna de curechiu... ca obiectu de arte.... I promisei, câ voiu espune-o in salonulu meu. Acést'a o vediu unu vecinu, din campulu seu de tiecle, carele si incepù a face grimasuri. Nu potui face mai multu pentru unulu decâtlu pentru altulu.... Si-acest'a e unu alegatoriu... Me dusei dara la elu si asîsdere i cerui o tiecla... ca obiectu de arte... Trebuie sê te scii portá cu mass'a. (Ingreunandu-lu curechiulu

si tiecl'a.) Dar aceste sunt pré grele. (Strigandu.) Ioane!

Ioanu, intrandu in drépt'a.
Domnule!...

Caboussat.

Mantuesce-me de aceste... vei pune curechiulu in óla... éra tiecl'a o vei fierbe; o vei taiá rotundu, e fórté buna in salata.

Ioanu, a parte, esîndu prin fundulu de midi locu.

Éca dlu, care têrguesce acuma.

Caboussat, singuru.

Aducêndu-mi a casa curechiulu, cugetai la ceea ce mi-a spusu Machut... Voiu fi jude, primulu magistratensu din Arpajon! Apoi consiliariu generalu! Apoi deputatu!... si dupa aceea? portfoiulu! Cine scie?... (Tristu.) Dar nu! Ast'a nu se pote!... Eu sum avutu, consideratu, adoratu... dar unu lucru se opune proiectelor mele... granatic'a!... Nu sciu... (cautandu in giurulu seu neliniscitu) Nu sciu ortograff'a! Mai vêrtosu principiele mi-dau de grige... Odata se acordéza, de alta-data nu se acordéza... Ce caractere slab! Candu sum in perplèsitate, facu câte unu porcu... Inse acést'a nu este ortograff'a! Candu vorbescu, merge fórté bine... Ací nu se vede gresiél'a... Dar candu scriu... in fia-care cuventu comitu câte o gresiéla ortografica. Cuventulu *betranu* luscriu totu asié *batrinu*... La draci! pe timpulu meu nu se mucediau ómenii prin scóle... Eu am invetiatu a scrie in dóue dieci si siese de lectiuni de la unu dascalu исcusitul... si a cetí... nu sciu cum... Apoi incepui a me negotiatori cu carpenu... Eu mesuru cu cubulu, inse nu redactezu... (Privindu in giurulu seu) Niciodis chiar discursurile, ce le pronunciu... discursuri cari uimesc lumea!... Arpajon m'asculta cu gur'a cascata... ca unu prostu si diumetate... Lumea me crede invetiatu... Am o reputatiune... inse cui am de-o multiamí?... Unui angeru...

SCEN'A VI.

Caboussat, *Blanca*, revenindu din drépt'a.
Blanca, aparentu.

Tata...

Caboussat, a parte.

Éta angerulu!

Blanca, tienendu o harthía.

Te cercuai pentru ati dá discursulu, ce trebuie să-lu pronunci in adunarea agricola.

Caboussat.

De voiu fi realesu... Revediutu-l'ai?

Blanca.

Numai l'am descopiatu de nou.

Caboussat.

Da... ca si pe celealte... (Imbratîsiandu-o.) Ah! mitutic'a mea... fara tine! (Desfacêndu harthí'a.) Cum ti-se pare inceputulu?

Blanca

E fórté frumosu.

Caboussat, cetindu.

„Domniloru, si iubiti colegi! Agricultur'a e cea mai nobila profesiune...“ (Oprindu-se) Tu ai scrisu profesiune?

Blanca.

Da.

Caboussat imbratîsiandu-o.

Ah! mitutic'a mea!... (A parte.) Eu am scrisu dupa betranía: professia. (Cetindu.) „cea mai nobila profesiune.“ (Vorbindu.) Adeca profesiune si nu professia! (Cetindu.) „Cutezu a díce, câ celu ce nu iubesce pamentulu, si a carui anima nu bate la vederea unui plugu, acela nu intielege avut'a natiunilor!“ (Oprindu-se) Natiunilor?

Blanca.

De siguru.

Caboussat, imbratîsiandu-o.

Ah, mitutic'a mea!... (A parte.) Eu am scrisu totu-de-una „natielor.“ Ciune, ciune, plecatiune, — arde-mi-te-asiu pe taciune, câ multu necadiu mi-mai faci! Cum să tienu eu minte tóte aceste? (Cetindu.) „Avut'a natiunilor...“ (Vorbindu)... asié dara nu natielor...

Blanca, indată.

Ah, tata, nu scii?... Dlu Poitrinas a sositu.

Caboussat.

Ce felu? Poitrinas din Etampes! (A parte.) Unu adeveratu invetiatu! (Cu vóce innalta.) Unde este iubitulu meu amicu? (Poitrinas apare.)

SCEN'A VII.

Caboussat, *Blanca*, *Poitrinas*.

Caboussat mergêndu catra Poitrinas.

Ah, iubite amice! Ce onore! (Si-stringu man'a.)

Poitrinas, revenindu in drépt'a.

De multu doriam a esploata tienutulu dtale din punctu de vedere archeologicu. (Blanca aréta pe mésa.)

Caboussat.

Ah! Asié? Mititetele vase sparte, totu te mai intereséza inca?

Poitrinas.

Totu-de-una!... Afara de asta mai voi am să-ti vorbescu si despre o afacere... despre o importanta afacere...

Blanca, a parte.

Elu vre sê me petiesca!... (Cu vóce înalta.) Eu ve lasu... (Catra Poitrinas, fórte amicabilu.) Speru, domnule, câ vei petrece câte-va dîle la noi?

Poitrinas.

Nu ti-o potu promite... Ast'a va depinde de la sapaturele mele... Dêca voiugasi... voiugas remané.

Blanca.

Vei gasi... speru. (Ese in drépt'a.)

SCEN'A VIII.

Caboussat, Poitrinas.

Caboussat.

Asié dara câ e gentila mic'a mea Blanca?

Poitrinas.

Dragalasia! Si mi-pure bine, câ-ci... dar mai tardîu... Amice, ti-aducu o scire... considerabila...

Caboussat.

Mie?

Poitrinas.

La recomandatiunea mea vei fi numit u membru corespondinte alu academie de Etampes.

Caboussat, a parte.

Academie!... Elu me baga in academie.

Poitrinas.

E bine, éta o suprindere!

Caboussat.

Ah, da!... o suprindere... dar eu intru adeveru nu sciu, dêca potu s'o acceptu... eu am atât u de debile title.

Poitrinas.

Si discursurile dtale?

Caboussat.

Ah, este pentru discursurile mele?... Scumpa mitutica!

Poitrinas.

Ei mi-am formatu ideile despre dta, candu te-am presintatu... Dta vei poté fi fórte folositoriu pentru noi.

Caboussat.

Cum asié?

Poitrinas.

Dta vei grigî de sapaturele ce voiu intreprinde in locurile aceste; vei descifrá inscripțiunile latine, si ni vei tramite reportulu.

Caboussat, spariatu.

Latinesce?

Poitrinas, misteriosu.

Pst!... Eu am suspitiune, câ in giurulu lui Arpajon a fostu candu-va campulu lui Cesaru... Nu spune nimenui!

Caboussat.

Fii linisctu!

Poitrinas.

In despartimentulu nostru nu este... aces-t'a e uniculu.

Caboussat.

Acést'a e problema.

Poitrinas.

E bine, eu indata voiugasi cercetările... Precum ti-spusei... Gabius Lentulus a trebuitu sê tréca p'aice...

Caboussat.

Dieu!... Gabius... Lent... urlus... De siguru?

Poitrinas.

Da!... Nu spune nimenui!

Caboussat.

Fii linisctu!

Poitrinas.

Inse eu venî si pentru altu motivu... Fiulu meu Edmundu a vediutu asta-véra pe domnișor'a Blanca in Etampes... In anim'a lui se stîrnî unu simtiementu ferbinte, inse onorabilu... si eu profitu de ocasiunea scrutârilor mele pentru a-ti face o propunere de casatorfa.

Caboussat.

Dómne!... eu nu dîeu ba... dar nu pronunciu nici da... Trebuie sê consultu pe fîc'a mea...

Poitrinas.

Ai dreptu... Edmundu e unu june bunu, simtitoriu, solidu, nici odata nu bé rumu... decât u numai cu thea.

Caboussat.

Avere...

Poitrinas.

Se urca la trei sute de mii de franci...

Caboussat.

Celu pucinu atât'a potu sê dau si eu cu Blanca.

Poitrinas.

Inse mai nainte de tôte, trebuie sê fîu sinceru... Edmundu are unu defectu... unu defectu ce mai câ e unu pecatu.

Caboussat.

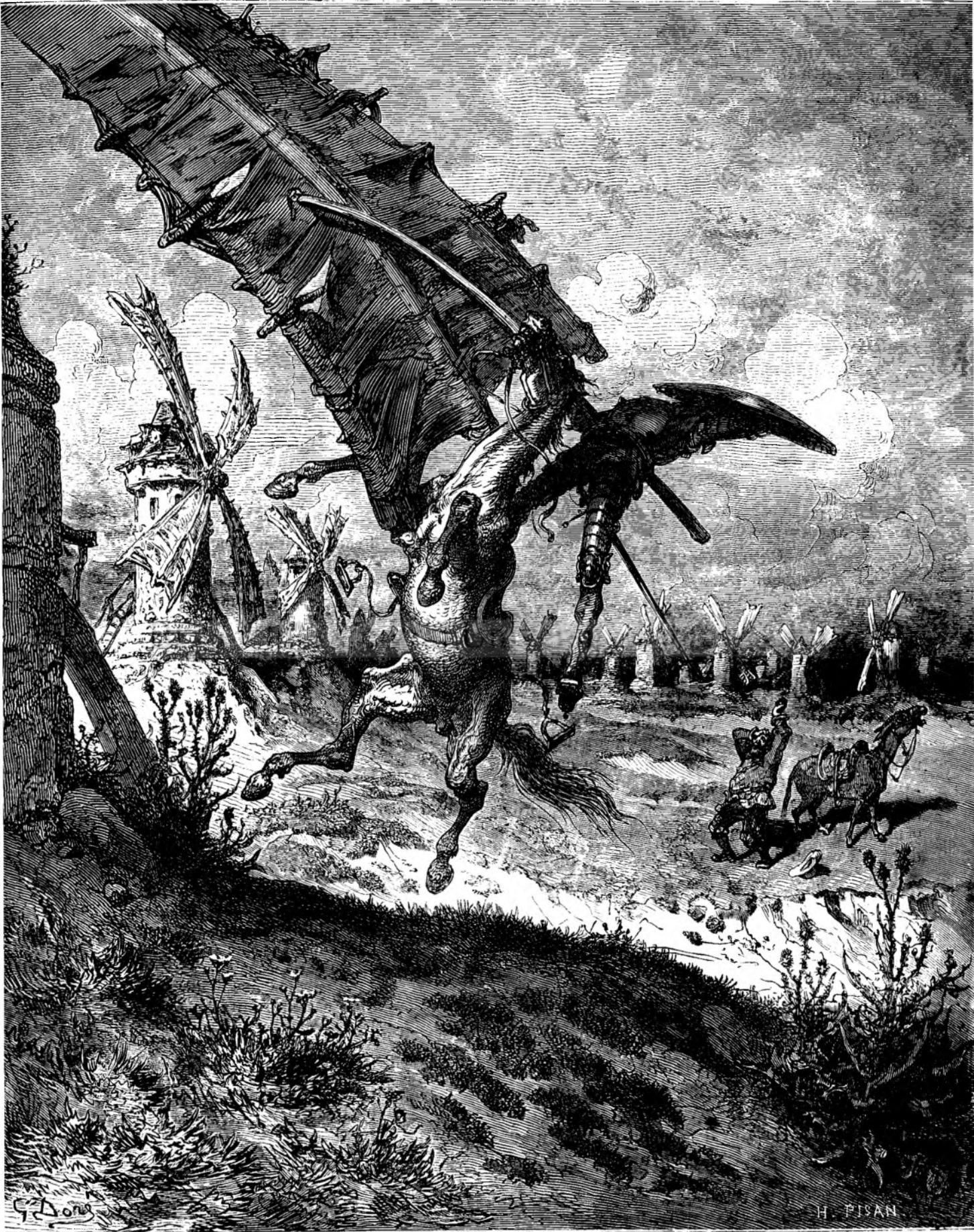
La draci!... ce felu?

Poitrinas.

E bine, sê scfi dara... nu... eu nu potu... Eu, presiedintele academie de Etampes. (I intinde o epistolă.) Poftim, cetesce...

Caboussat.

Unu cantecu picantu in contra academie?

H. PISAN

Lupt'a lui Don Quichotte in contra moriloru de ventu.

Poierinas.

O epistola ce mi-a adresatu inainte de astă cu optu dile... si care ti-o presintu cu confusiune.

Caboussat.

Dta me spară!... Sê vedemu! (Cetindu.) „Scumpul meu parinte, trebuie sê-ti fac o descoperire, de la care depinde fericirea vietii mele intregi...“

Poitrinas, a parte.

Miserabilulu, nicairi nu scrie u la finea cuvintelor!

Caboussat, cetindu.

„Iubesc pe domnisiór'a Blanca cu un amor nemarginitu, de cand am vadiut'o...“

Poitrinas, a parte.

Nimerniculu, cuventulu „vediutu“ lu-scrie cu „a.“

Caboussat, cetindu.

„... nu mai potu mancă, neque bę...“

Poitrinas, a parte,

Elu scrie „neque“, si cauta sê cetesci „nici.“

Caboussat, cetindu.

„Imaginea ei incanta viéti'a mea, si inspira visurile mele pone la entusiasmu!“

Poitrinas, a parte.

„Pana“ lu-scrie „pone.“ Sermanu cuventu: pana, prin multe fatalități ai mai trecutu si tu! Viéti'a ta e unu martiriu de cele mai eminente. Câți scriitori sunt, in atâte forme te scriu. Unii ti-dicu „pana“, altii „pene“, multi scriu „pone“, sunt si de aceia cari scriu „pino“, — unii scriu „pena“, altii din contra „pane“, si asié bietulu cuventu „pana“ sufere o multime de martirie. (Cu vóce innalta.) Asié dara, câ e unu ce grozavu?

Caboussat.

Pentru ce?

Poitrinas.

Apoi dta ai cetitu epistol'a.

Caboussat.

Eu sciu numai atât'a, câ dinsulu iubesc pe fiic'a mea.

Poitrinas.

Da, inse in contra toturoru reguleloru... Vedi, si decide... Eu me ducu sê facu o mica inspectiune in gradina... Mi-se pare că am recunoscutu o movila de pamantu... Eu simtiese aice urmele Românilor... La revedere! (Ese in fundu.)

(Va urmă.)

Doine si hore poporale.

(Din tienutulu Cetății de pétra.)

I.

rundia verde, soldi de pesce,
Vai de-acela ce iubesc,
Nici mōre si nici traiesce,
Numai câtu se nacajesce...“

II.

Eu-su cu badea 'ntr'unu hotaru
Nu-lu potu vedé printr'unu dealu,
De s'ar face dealulu siesu,
Sê-mi vedu mandrulu câtu de desu..

III.

Lasa bade câ-i vedé,
Ce-a ajunsu dragostea mea;
Poti umblá cu clopu 'n mana,
De dragoste-i pace buna!

IV.

Frundai verde de maru dulce,
Vedi pe badea cum se duce
Cu naframa nespelata,
Cu gur'a resarutata;
Intórna bade 'napoi,
Nafram'a spelá-ti-oiu,
Gur'a sarutá-ti-oiu!

V.

Dîs'a lun'a catra sôre:
Copilitia mergi mai tare,
Câ-a veni Dunarea mare!
Las' sê vie sê me mâie,
Câ-ci n'am tata sê me tfie,
Nici mama sê me mangaie.

VI.

— Spune-mi mandra-adeveratu,
Decandu am plecatu din satu,
Câți voini ci te-au sarutatu?
— Cu câți eu m'am sarutatu,
De-ai stringe ai face unu satu,
Si cu câți am traitu bine
De i-ai stringe ai face-o lume.

VII.

Pop'a dîce câ nu iá,
L'am gasit u rati'a mea;
Pop'a dîce ea nu fura
L'am gasit u rati'a 'n gura.

Culese de

A. P. Alexi.

Despre thea.

The'a, acésta beutura, ce se fierbe din frundiele tufei asié numite thea chinese, e asié de latita, incâtu si acolo dâmu de publicu consumatoriu, unde nici amu cugetá, si care publicu dora nici din departe nu cunóisce originea acestei vegetale.

Pe langa acea am observat cumca medicii prescríu reconvalascalor thea de dejunu, séu de cina, — ba sunt familie mai inalte, la cari dejunulu de regula stâ numai din thea, — si asié s'a constatatu si poterea ei lecitoria, carea se resuméza intru atât'a: câ ajuta transpirarea sudoriloru impedeitate, si folosesce contra recelei si a catarului; éra in timpulu mai recentu si in contra colerei se recomenda.

Cugetu deci a face servitiu literaturei nostro si publicului consumatoriu, descriendu mai la vale originea si fazele de manuire si de commerciu a theei, dupa cum cetim in istoria univ.va lui Cantu Caesar — vedi tom. III not'a D. — si in istoria naturala a lui Ioanu Hanák, compusa dupa sistemele celor mai renomati naturalisti francesi: Jussicu si Decandoll.

Patri'a theei este Chin'a meridionala, éra de presinte se produce in totu imperiulu chinesu, precum si in Cochinchin'a si in Jappanu.

Despre famili'a theei, botanicii multu s'au disputat. Mirbel a proclamatu famili'a theacea. Linne a numerat the'a intre euforbiace séu plante veninóse, cu crotonii, colchicu si ricinus. Altii éra-si a tienut'o de famili'a cameliei.

Dupa cea mai moderna clasificare a lui Jussieu si Decandoll, imperat'ia vegetala se impartiesce in döue cete principale: cê cu flóre, si cét'a fara flóre. Aceste döue cete éra-si au trei subcete secundarie: cu döue scaune, cu unu scaunu si fara scaunu. Tóte aceste cete se impartu in 8 clase, tóte basate pe compusetinea flórei, carea s'a luatu de fundamentulu clasificarei: 1. Choristopetale cu frundie mai multe libere la flóre. 2. Gamopetale cu frundiele flórei concrescute. 3. Apetale fara corona. 4. Symphosogyne. 5. Eleutherogyne. 6. Glumace. 7. Cryptogame foliose. 8. Tallophyta.

Dupa acésta clasificare, the'a se tiene de cét'a antâia principala, câ-ci are flóre, de antâia subceta secundaria, câ-ci are döue scaune, si de clas'a antâia a choristopetaleloru, câ-ci flórea are mai frundie.

Dupa sistem'a suscitata tóte clasele se mai impartiescu in 53 orduri si fia-care ordu in mai multe familie. The'a se numera in or-

dulu alu 13-lea a lamprofleelor cu frundie lucie.

The'a dara este o tufa de 4—8 talpi de inalta, carea pentru frundiele ei se cultivéza forte. Frundiele-i sunt pururea verdi, ca sulit'a lungarétia, crestate, de 2—4 polci. lungi si 1 pol. late, netede, lucie. Aceste frundie de pe tufele cele de 8 ani se culegu de trei ori pe anu. In fauru, maiu si juniu. Culesulu din fauru dâ frundiele cele mai aromatice, prin urmare the'a cea mai fina. Alu doile si alu treilea culesu e de sôrte mai secundaria. Frundiele culese din verfulu crengiloru sunt mai bune. Cari posiedu gustu finu si sunt cunosatori de thea, scin cumca in timpu frumosu séu umedu s'a culesu the'a ce o beau. The'a carea se culege pe timpu uscatu, trage de döue ori mai multu.

Calitatea frundieloru atârna de la calitatea pamentului si de la pusetiunea lui spre sôre. Desi nu e precisatu: care pamentu ar fi mai bnnu si ce pusetiune se aiba, totu-si se scie, cumca $\frac{7}{10}$ de thea se produce in muntii Chinei si néu'a nu i strica, prin urmare si pamentu si temperatura mai midilocia e suficiente.

Metodulu plantarei e urmatoriulu:

Dupa ce pamentulu s'a diversu bine se facu butori de 10 centimetre afunde, cu spaciu intre ele de 2 metre; in care se punu câte 6—12 sementie de thea, câ-ci abié resare a $\frac{1}{5}$ parte, usioru rancediendu prin oleiulu ce lu-contienu.

Sementiele sunt bómbe rotunde, cari cresc in pastaie. Chinesii strocu si oleiu din ele de mancatu si de arsu. — Acestu lucru se face in fauru séu in octomvre. Asié se plantéza séu campuri intregi, séu numai marginile agrilaru séu a gradineloru de orezu si bucate. Tufele resarinde se lasa neatinse mai multi ani, éra de la anulu 3-le se incepe tunderea, ca sê nu crésca pré inalte, si carea servesce spre nobilisarea loru.

Culegatorii din diori horindu iesu la culesulu frundieloru, ca la noi la culesu de vine. — cu cosieri si carlige. Unii au moime dresate la culegere, altii naimescu cele mai sprintene fetioare.

Fiiindu câ the'a e totu-de una verde, numai frundiele prôspete se culegu; tuf'a de 3 ani dâ frundiele cete mai fragede; dupa 8 ani scade poterea tufei, dar prin tundere totu la 6 ani éra-si se pote inteneri, si pote ajunge etatea de 40 si 50 ani dandu cu vîrfulu crengiloru tinere neincetatu the'a buna.

(Finea va urmă.)

G. Traila.

S A L O N U

Tergulu de datu la Gaina.

— Pinerolo 12/10 1871. —

In dilele aceste facându o escursiune pana la Novara, mi-cadiu sub ochi o carte intitulata „L'Amore, le Donne e i Matrimoni“.

— E dreptu, că in patri'a ta se vendu femeile — me intrebă amic'a mea Angiola Daviso ?

Dicându aceste mi-dede unu opusioru, unde la pag. 40 am ceditu urmatörile: „Mercato di donne nella Valachia d'Ungheria“ — Térghu de femei in România Ungariei.

„In partea orientala a Ungariei, aprópe de fruntriele Transilvaniei, se intinde o catena de munti, chiamata Bihor, care dâ numele seu unui comitat al regatului.

Acestu districtu, separatu de celelalte, e locuitu de pastori semiselbateci, d'origine romana, cari nu stau in relatiune cu nici unu vecinu, si nu voru să scia de civilisatiunea (?) ce se espande in Ungaria. De abie au locuintie fise. Casele loru de o constructiune fôrto simpla, sunt asiediate ici colo in midiloculu pasiuniloru, si numai arare ori forméza o comună. Locuitorii cea mai mare parte din timpu o petrecu in compania turmeloru loru, si sunt pucinu deprinsi cu societatea ómeniloru. Inaspriti de totu feliulu de neajunsuri, preferescu o viétia libera si fara grige la tôte comoditâtile cetâtii, ce nu o cunoscu nici chiar din nume. Ca cea mai mare parte a munteniloru, ei nainte de tôte iubescu libertatea loru, si o ar aperá pana la cele din urma candu ar fi amenintiata. La antâia vedere ti-vine să-i credi Laponi, dar au óre-si care asemenea cu chinesii.

Nu-si radu barb'a, ci capulu, in vîrfulu carui porta o bucla de peri uniti intr'o chica, ce o lasa să cada pe frunte de a supra ochiului stangu. O bîrba désa si mustetie mai ornéza partea inferióra a fetiei. Si-acoperu capulu cu o cusma de pele de óie ori capra. Vestmentulu loru consiste in o haina de pele, unu siarpariu, pantaloni de materia grósa, fabricati de femeile loru, in fine opinci (sandali) strinse cu curele pe piciorulu golu.

Imbracarea femeiloru nu e nici mai brillanta nici mai recercata. Ele si-acoperu capulu cu batiste (bas-má) colorate, dôue sfurtie, una dinainte, alt'a inderetu forma restulu toaletei loru. Femeile inse-si tiesu aceste sfurtie, si sciu să le dé o frumósa varietate de colori cu suculu unor plante. Colu mai mare ornamentu pentru ele este câte o moneta de auru ori argintu care si-o punu in peru, si numerul acestoru reguléza mandri'a si vanitatea celoru ce le pôrta.

Ca la tôte poporele pastori, parintele ori celu mai vechiu alu familiei, are o autoritate absoluta, si decisiunile lui sunt neapelabile. Totu-si, pe langa capii de familia, mai esistu inca diversi judecatori spre a padî ordinea si a pedepsí pe culpabili.

Nime nu le contesta acestu privilegiu santonatu prin usu, a carui origine se pierde in nótcea timpuriloru.

Dar să nu cercati intre Romanii Bihorului acea inocintia si simplicitate de datine, ce generalmente se considera ca apanagiulu poporeloru pastori. Ei din contra sunt deprinsi cu multe vitie, si in specie cu bêt'a, si in ei se afla intrunite brutalitatea, astutia si fraud'a Profeséza religiunea greca si au preoti; dar educatiunea acestora nu poate influentiá a supra aceloru.

Matrimoniu unui poporu imprastiatu intre munti si pastori, nu se face ca in cetâti si in sate, unde persoanele de ambe sese au atâte ocasiuni spre a se dedá si affectioná. Pentru acea Romanii formează aceasta specie de intruniri la serbatorile pastorale.

In fia-care anu catra finea lui juniu, in diu'a de San-Petru, Romanii se ducu in siesulu Canisala la térghu, unde vendu si cumpera. Acestu tergu are o speciala atragere pentru juni, pentru că aci se facu insuratori, si se cumpera femei ca si articolii de commerciu.

Parintii de familia conducu acolo fiicele loru impreuna cu diestrea, care ordinariaminte se compune de vite, oi, porci, gaine. In aceste ocasiuni se tiene contu si de monetele ce ornéza fetele. Asie provediuta jun'a merge la bîlciu si parasesce cas'a parintiesca; fara a sci care va fi sôrtea ei inainte de terminarea dilei.

Junii insuratiei se imbraca elegantu. Fia-care face o revista a junelor din locu, si afandu un'a să-i placa, merge la parinti si-i întreba care e pretiulu si dotea?

Déca némurile sunt pré esiginti, junele incepe a negoziá, si déca nu reésa a se intielege, se duce să caute o alta féta. Er candu s'au potutu intielege, junele bate in palme ca să fia auditu de vecini, si ca să faca cunoscutu rivalilor sei conclusiunea tergului. Cele dôuse familie se aduna in giurulu miriloru si incep u a bê vinarsu.

Dupa aceea se chiama preotulu, care vine cu cartea sa si pronuncia binecuvantarea, mai multu cu vóce neînteligibila, apoi participa si elu la libatiuni si se imibeta mai reu decâtul altii.

Terminata asta ceremonia, vine momentulu despartirii. Fét'a saluta famili'a, sare in carulu mirelui, pe care nu-lu cunoscu decâtul de câte-va óre, si care o conduce impreuna cu dotea sa in cas'a in care va trebuí să locuésca in venitoru.

Scenile ce se succedu, pe candu se face contrac-tulu si pe candu beu, dau junei dese ocasiuni ca să cunoscă pe visitoriulu ei mire sub unu aspectu pucinu favorabilu; de óra-ce nu trece mai nici unu térghu fara versare de sange; si mai multu decâtul o Elena romana, escita fara scirea sa, pe adoratorulu seu la delictu si ucidere.“ *)

I. C. Drăgescu.

*) Publicâmu acâsta descriere, pentru că să dâm ocasiune confratiloru nostri de prin partile acele unde se petrece datina aceasta, a o descrie cu tótia fidelitatea, si astu-felu a reduce observatiunile fratelui nostru italianu la adeveratâ loru valoare. Red.

Cum se manca!

Unu lordu avutu dupa ce cinase fôrte bine intr'unu hotelu din Dresda, lasă a-i presentă pe sieful bucatariei, aflată câ acela este unu francesu si cî este stabilu in Germania de unu sîru lungu de ani, fara inse de a sci unu cuventu germanesc.

— Pentru ce, — response elu la cautatur'a plina de mirare a britului, — pentru ce sî inventiu eu limb'a unui poporu, care n'are nici macaru o cuina cum se cade?...

Acest'a opiniune despretiuitória despre artea de a fierbe bucatele la Germani, ca si candu singuru numai curechiulu inacritu aru fi alfa si omega a cuinei loru, ar mai fi de suferit; dara o alta dubietate si mai seriösa se pôte nasco la unu strainu, mancandu la mesele nóstro: „Câ óre sciu Germanii mancă?!”^{*)}

In cercurile mai inalte portarea fina si moderna, câtu si portarea la o mésa, forméza o parte esentiala a culturci; femeile urmădia aceste regule, fara ca sî scie cum, prin miraculosulu loru instinctu pentru aceea ce so cuvine, — dara cu mîile se potu numeră acele mame, cari neglighia séu nu afla de a fi unu ce importantu, a inventiat tactul loru propriu si pe fiii loru?

Sî nu intrebă cine-va: Pentru ce este neindatitatu a pune pannea pe partea drépta si a acatiá serviet'a de gaur'a nasturelui de la rocu? Totu asié de bine ar poté cine-va intrebă: Pentru ce femei'a pôrta palari'a pe céfa si barbatulu pe frunte? Sî nu se provoce cine-va in astfelu de esteriorităti la aceea ce este „naturalu!“ Furculitiele cele mai naturale de siguru sunt cele cinci degote....

Unele regule a le bunei cuviintie nî le dictédia gratiositatea, altele éra-si sunt arbitrate, inse de óre-ce odata sunt de presentu, suntemu constrinsu a imprimi atâtú unele câtu si celealte, séu déca nu, sî emigrâmu la acele popore cari inca nu sunt „spoite.“ Si chiaru si acolo aplecarea nóstra spre aceea ce este naturalu va avé sî se supuna la probe strasnice.

— Acésta fara indoiela este Quak-quak-quak? — intrebă unu europénu pe vecinulu seu de mésa chinesu, candu mancă odata la o mésa in Pecking dintr'o bucata ce i se parea a fi picior de brósce.

— Nu, unu ce cu multu mai bunu, — i response chinoseu, — este Vau-vau-vau.

Fara indoiela observarea unor regule este fôrte importanta.

Ve intrebu, frumós'a mea domnisióra, cî óre entusiasmulu dvóstre pentru unu poetu renumitu, nu ar scadé, candu l'ati vedé la mésa tienendu cu degetele, unu picioru de gâsca, si cî cu pane si cutîtu sterge cele mai dupa urmă picature de sauce ce au mai remasu pe taleru. Séu s'a intemplatu, ca unu candidatul talentatu si diliginte sî-si pérdia parochi'a, singuru numai pentru aceea, cî in presinti'a patronesei a sorbitu sup'a cu latul lingurei si cî a facutu unu semnu servitorului de mésa sî-i mai presenteze si pentru a dôua óra dintr'o pasteta à la financiere. Sî presupunem, dómna mea, cî fiulu dvóstre ar fi liberu de critic'a si capritiurile unei proprietare mari, ati dorinse ca privirea de jumetate despretiuitória a unei da-

me versate in eticheta, sî-ru condamne a taiá cu cutitulu unu pesce, séu nu a-ti fi parata a-i economisá o observatiune malitiósa asié precum a facut'o o francesa unui óspe care dupa unu dejunu si-indoiil serviet'a, voindu a o aduce éra-si in starea aceea in care a fostu mai nainte de a o intrebuintiat: „Domnulu meu, — dise ea, — societatea dtale in cursulu dejunulu mi-i fôrte placuta, inse nu-mi aducu a minte sî te fiu invitatu si la prandiu.“... Ce zace desobligatoru in indoierea servietei? Nu descopere elu celu pucinu unu amoru de buna orenduiela si unu simtui economicu? Ce a comis u acelu teologu atâtû de ofensatoru, déca elu dupa ce a facutu cunoscentia cu o bucată delicata, voi sî continue acésta cunoscintia.

Din aceste cause deci intiparésca dara fia-caro mama fiului ei deja ca copilu regulele principale, pe cari ori si cine, care se misca deja séu voiesce a se miscă in societati bune, este constrinsu a le observă atâtû la més'a sa propria, câtu si la cea straina, in pălaturi câtu si in oteluri publice. Mai nainte de tôte sî-lu inventie a siedé, nu pré aprópe si nici pré departe de mésa, dara nici asié de infiptu (afectatu,) ca si candu ar fi inghitită o frigare de feru, si cu capulu aruncat inapoi; ca unu procurorul de statu ce asista la o pertractare juridica.

Déca pe candu manca, elu si-intinde côtele sprostang'a si drépt'a, si le misca in susu si josu, asemenea unei paseri cunoscute, care mai nainte de a sborâ misca din aripi, atuncea cu blandetie faceti-lu atentu a supra acestei gresieli; dara candu elu si-va pune man'a séu bratiulu intregu pe mésa, atuncea strigati-i intr'unu modu energicu, cî man'a séu bratiulu nu se pune nici odata pe mésa decâtû numai pana atuncea pana ce manca cine-va. „Nu asié, fiulu meu, dicot'i frumosielului june, candu si-infige serviet'a in gaur'a nasturelui de la rocu séu in vesta; nu asié! ea trebue simplu intinsa peste genunchi. Ce? tu ti-usuci cu din'sa fruntea? Este serviet'a o batista? Nu, nu, acésta sî nu o mai comiti pana ce vomu siedé la mésa. De óre-ce esti a casa, dupa mancare poti indof serviet'a si sî o pui in anelulu ei, dara acésta sî nu o faci nici odata unde esti invitatu ca óspe. Prin acésta apară pré familiariu. Ti-este permisu a crede, cî serviet'a ta intrebuintiata o voru pune si pentru a dôua óra? asié-dia-o deci ridicandu-te de la mésa langa taleru asié cum ti-se afla pe genunchi! Nu curatî cu ea paharulu si talerulu tau. Acésta o poti face la unu restaurantu, dara nici odata intr'o casa privata, cî-ci prin acésta te-ai aretă cî esti in dubiu despre curatieni'a pahareloru si a taleriloru ce ti se prezinta. Pannea o pune dé stang'a? Tu o tai cu cutîtulu in dôue? Nu, fiulu meu, pannea uscata se frange cu degetele, numai la pannea cu untu prospetu te poti servî cu cutîtulu....

Noi mancâmu supa. Ti-este cunoscutu, cî lingur'a se apléca cu partea ascutita a ei catra gura. Pfui ce felu de sorbire! nici nu sgariá si frecă asié pe taleru! manca incetu! Pentru ce iutiél'a? Tu esti a casa, nu intr'o restauratiune a unei curti a drumului de feru. Afara de aceea mancarea iute este desavantagiósa pentru mistuire.... Sup'a ti-place? inca unu taleru? bine, la mine poti cere si alu doilea, dara nici odata la straini....

Ce este acesta inaintea nóstra? Pesce.... Stai, pentru ce cutîtulu? La furculiti'a in man'a drépta si o bucatica de pane in cea stanga. Odata pentru totude-de-una notédia-ti ca regula generala: Cine-va se ser-

^{*)} Acesta intrebare pôte avé si are valore si pentru noi Romanii. Din cursulu acestui articolu onorab. publicu se va poté convinge, ca intrebarea acésta curioasa nu e nici decum de prisosu.

vesce numai atuncea de cutită, candu bucatele cari le are inainte-si nu se potu altfeliu desmembră. Aceasta pasteta usioră spre exemplu o vei desface numai cu furculiti'a, dara nu o vei tractă ca pe unu beefsteak. Tu tieni furculiti'a in man'a dreptă, nu o luă acuma in man'a stanga; nu schimbă cutitul si furculiti'a dintr'o mana in alta. Pfui, cine scuipa șosele de pesce in astfelii de modu pe taleru! Ridica astfelii serviet'a.... Nu sterge cu pane si cele dupa urma picature de sauce (sultiu) de pe taleru!

Of, of! ce felie de cautatura ai aruncatu a supra talerului cu frigura! Nu cumva să te uiti la vre-o măsa straina cu astfelii de ochi panditori alegatori si nemultumiti dupa o „bucatifica buna.“ Ai pacientia pana ce servitorulu ti-va presentă frigură; atunci ia-ti său multimesec! Ce bucature atletice faci! bucature mici, fiul meu, si nu vorbi cu gură plina!

O! ceriule! tu te servi de cutită ca si candu ar fi o furculita? Te conjuru, numai aceasta nu o face! acuma scoti cu elu sultiulu? Esti pierdutu....

Câ manci aceasta aripa de ratia cu degetele, mai totu asié de reu este. Câ-ci cu exceptiune de pane si de facute nefierte, nu-ti este iertatu a atinge nimica cu degetele din alte mancări.

Dara stai! éca aicea este asparagu (spargel); acesta ti este iertatu a le mancă cu degetele....

La pudingulu acesta ia furculitia, si la ghiatia lingurica.

Astfelii éta-ne la desertu. Câtu de rosu esti! Cine-va nu trebue să beie din tôte vinurile ce i se prezentă....

Imoie-ți numai verfurile degetelor in acestu vasu cu apa, dara nu ti le spelă, si sterge-le apoi usiorulu cu serviet'a.

Nu-ti spelă gură! De ore-ce nu la fiesce cine i este placutu a ascultă la gargarisarea ta. Aceasta este macsim'a fia-carei societăti de bunu tonu: A nu face nimica ce ar poté atacă pe vre-unulu din aceea ce se află de fatia cu noi.

Cu acestea amu fi ajunsu la fine. Acelora din bunele lectrice său lectori cari aru voi să facă o cunoștință si mai intima cu secretele portării bune si modeste ori si unde ar fi, le recomandu renumită carte a baronului Kuige intitulata: „Der Umgang mit Menschen.“ Acolo se află multe regule pe care deja cine-va le cunoște său câ sunt esite din moda, dara totu-si regulele principale ce sunt impartasite in cartea aceasta intr'unu modu fôrte placutu, si-voru pastră nedisputat'a loru valore totu-de-una.

Comunicata de

I. G. Baritiu.

CE E NOU?

*. (Dlu Ionu Porutiu,) fostulu redactoru alu diuariului „Federatiunea“, condamnatu de curtea juriilor din Pesta la inchisore de diece luni, pentru unu articolu scrisu si publicatul de dinsulu in numitulu diuariu, si-a implinitu timpulu captivitatii sale vineri in 27 l. c. la unu-spre-diece ore inainte de miédia-di. Tinerimea romana din Pesta a tramsu pe timpulu acesta o deputatiune din sinulu seu, spre a intimpină pe talentatul si curagiosulu nostru diuaristu redatuit libertătii. Era sér'a se tienu unu banchetu in onorea eliberatului.

*. (Congresulu diuariștilor romani) s'a intrunitu la Bucuresci in 1/13 octombrie, si pan'acuma a tienutu mai multe siedintie. In a patr'a siedintia, congresulu, la propunerea dlui G. Missailu, si-a inaugurat lucărările sale print'unu votu de eterna recunoscere a venerabililor: repausatulu Georgiu Asachi, dd. Ionu Eliade Radulescu si Georgiu Baritiu, fondatorii diuariștiei romane.

= (Diet'a Ungariei) si-a inceputu activitatea in 28 octombrie. Deputatii romani n'au sositu inca.

= (Anche bene!) Deputatulu Georgiu Iváskovits e numita comite supremu alu comitatului Carasiu.

X (D. generalu Tellu) — precum ni spune „Telegrafulu“ — a cadiutu... nu din ministeru, ci dupa calu. Ni se comunica, că la revist'a de luni d. generalu Tellu fiindu calare p'unu calu neinvetiatu... cadiu, lovitu de calulu dresatu alu unui colonelu adjutantu din suita Domnesea.

= (Invitatii.) Conformu decisiunii aduse in adunarea tinerimii romane studioso din locu, ce s'a tienutu in 10/22 c. — subscrisii, insarcinati de amintit'a adunare, invita cu tota onorea pe intreg'a tinerime romana studiosa din Buda-Pesta la o consultare fratișca in caus'a unei societăti de lectura, pentru diu'a de domineca in 17/29 c. precisu la trei ore d. m. in locuinta dnului juristu At. Barianu (Alte Postgasse nr. 1.) Pesta, in 12/24 oct. 1871. Mihaiu Cirlea m. p. Georgiu Rudeu m. p. Georgiu Grozescu m. p.

‡ (Necrologu.) Georgiu Selagianu, fostu profesorul gimnasiulu de Beiusu, era apoi administratorul parocii de Resighea, dupa o bôla delungata de plamâni la 16 l. c. a adormitul in Domnulu, in anii vietiei sale 31. Dupa repausatulu lucrima cu doliu aduncu soția veduvita Rosalia nasc. Sferlea; fratii Ioanu, profesorul in Beiusu, cu tota famili'a, si Dimitrie juristu absolutu; sor'a Ana Olah, cu toti consangenii, cununatii, amicii buni si poporulu de Resighea, pastoritul cu sufletu adeveratu parintiesc.

Literatura si arte.

*. (Foi nouă la Bucuresci.) „Cronicariulu de Bucuresci“ a si incetatu cu primulu numeru, — in locul lui a aparutu o alta fóia intitulata: „Intre acte“, care promite a fi organu specialu pentru sustinerea intereselor teatrului. Va éfi de trei ori pe septembra. — Fóia umoristica „Daraculu“ a reaparutu.

X (Analele societăti academice) s'a pusul sub tipariu. Discursurile dloru Poenariu si Sionu s'a editatul si separatul de catra nouul ilustru membru alu societăti academice. Aceste au aparutu in o brosura portandu titlulu: „George Lazaru si scol'a romana.“ (Tipografi'a Laboratorii Romani 1871) cu portretul lui Lazaru, pe candu era inca june. Cine nu va voi să aiba in bibliotec'a sa memoriulu dlui P. Poenariu, celu atât de aplaudatul in siedinti'a solemnă de la 8 sept. 1871?

△ (Bibliografia.) Se va pune sub presa, prin subscriptiuni, epoc'a din istoria mediana a Romanilor din Daci'a Traiana, scrisa cu cea mai mare esactitate si acuratetă dupa o metoda cu totul nouă de d. I. A. Comaneanu, impartita in capitole si insotită de note insemnate si de unu numeru mare de acte justificative oficiale. Pretiulu abonamentului, pentru unu singuru volumine, este de 30 franci (15 fl. v. a.), platiti inainte

la librari'a dlui Soecu, calea Mogosioei, in Bucurosci. Indata ce se voru adună 300 de abonati, acestu opu se va impartî imprimatu la fia-care din domnii subscriitori.

= (A esită de sub tipariu la Bucuresci): „Calendariulu pentru toti.“ Pe anulu 1872. Materiele cele mai interesante. Intre altele junetă'a lui Mihaiu bravulu, vieti'a amploiatiloru. Poesii — anecdote. Se dâ gratis ca premiu: Unu tablou litografat fôrte frumosu: „Mihaiu si Calêulu.“ Pretiulu dimpreuna cu tabloului, 2 franci.

Din strainetate.

‡ (Resbelu pentru o feta.) O corona regala a fostu motivulu resbelului franco-germanu; o corona este motivulu predaciunilor Camariloru in Arabia, dar asta-data este vorba despre corona unei virgine, fica a desertului, frumosa intre tote frumsetiele campieloru nasipose. Se affa printre Chamari o copila renumita pentru frumsetiea sa extraordnaria, si care era obiectulu de adoratiune alu tribului intregu. Unchiulu acestei Elene a desertului, se inamorâ nebunu de din-s'a si puse inainte marile sale avuifi (câte-va camile si catti-va cai), cum si influinti'a sa in tribu pentru a castigâ cu ori-ce pretiu man'a frumosei sale nepote, dar parintii si rudele ei necutezandu a opune o resistinta pe facia dorintielor pretensorului, nu poteau, cattu de Chamari erau, sê consimtia la o astu-felu de profanatiune a farmecelor junetii si frumsetii, condamnate a langedi sub jugulu unei casatorii nenimerite. Se invoira dar cu totii s'o ascundia de persecutiunile unchiului tramitendu-o pentru cattu-va timpu afara de tribu. Tiner'a copila fuse incredintiata inviolabilitatii domiciliului si onorei unui betranu sieicu din tribulu sedentariu alu J. Yezidiloru, care se lega cu juramentu sê intorca pe feta parintiloru dupa ce va trece pericolulu. Yezidi aflara peste pucinu timpu despre presinti'a ficei Chamariloru printre dinsii. Frumsetie-i era atât de laudata in cattu betranulu sieicu era obositu de numele solicitatoriloru, asié cattu refusâ consimtiemntulu seu la casatoria fetei cu unulu din numerosii pretensori ai tribului. Noutatea acestei casatorii consternâ pe parintii fetei, se incercara in antâi mediele de impacatiune, ca sê se decida Yezidii s'o napoieze dandu si repartitiune pentru onore. Yezidii refusara cu totulu protestandu, cattu feta consimtise la casatoria, fara nici o violintia. Chamarii desperati, proclamara onorea tribului atinsa si jurara nimicirea Yezidiloru, ca singuru mediu sê-si pota spelâ pét'a adusa a supra loru. Totu tribulu se adunâ inarmatu si merser cu celu mai mare secretu contra Yezidiloru, a caroru tiéra o devastara mai nainte de a li se poté dâ ajutoru. Chamarii se paru asta-di satisfacuti de res bunarea loru. Nu se scie inse déca sunt mai fericiți ca Grecii din espeditiunea Troiei, adeca déca n'a potutu sê-si ie inderetu pe Elena.

△ (Reclama Englesa.) Unu caletoriu narëza, cattu visitandu piramidele Egiptului la Memphis a vediutu cu multa mirare, cattu pe celu mai frumosu piramidu era anunciu unui fabricatoru de „Vachs“ din Londra si egiptenii cetindu acesta inscriptiune de pe mormentulu gloriosilor Faraoni, au si procurat pentru sandalele loru renumitulu compositu alu englesului inventiosu si in urmarea acesta mai multi speculanti si-au tramis

anunciele loru pentru a le intipari pe mormintele ser manilor Faraoni, cari si dupa mörte n'au pace, sisunt condamnati a face englesilor — reclame.

‡ (Unu diuaru francesu,) spune cattu'a orasul Strassburgu a fostu objectulu unei manifestatiuni politice. Catra unu-spre-diece ore de demanetă'a cinci individi, dintre cari unulu purta drapelulu tricolore, au venit pe piata Concordie strigându: „Traiesca Alsaci'a francese!“ si „josu Prusi'a!“ O intrunire de peste o suta persoane s'a formatu in data, drapelulu tricolore a fostu arborat in unulu din bratiele statuei. Intrunirea luandu unu caracteru sgomatosu, manifestatorii au fostu invitati a se retrage. Cei cinci principali autori ai acestei demonstratiuni sunt de origine strasburgiani.

× (S'a impartitu) consiliarilor municipali tablourile statistice de starea civile a Parisului pentru lun'a lui juniu trecutu. De si publicarea acestui documentu este pucinu tardia, ofera cu tote acestea ore cari notiuni interesante despre miscarea poporatiunii in timpulu celor d'antâi septemani cari au urmatu regimului Comunei. Casatoriele, din timpulu lunei lui juniu, n'au luat inca terminulu loru de midi-locu obinuitu de 1,500; numerulu loru nu s'a ridicat de cattu la 453. Mortii au ajunsu la cifra loru normala. S'a numerat, in juniu a. c., 4,635 morti; acestu total este multu mai inferiore de cattu termianulu de midi-locu ordinariu. Bol'a dominanta din lun'a lui juniu, ca si in epocle in cari nu e nici o epidemia domnitoria, a fostu ftisi'a. Aceasta causa de mörte figureaza pentru unu numeru de 669 morti, ceea ce pentru 4,635 morti, dâ o propotione de 11—43 pentru 100.

♂ (In Italia) se facu pregatirile necesarie pentru intrunirea cameroi in Roma, urbea eterna; spre care scopu guverniulu lui Victore Emanuili, occupa cattu o monastire si cu puterea de la calugarii resistenti.

Feliurite.

* * (Lupta lui Don Quichotte in contra morilor de ventu.) Cine nu cunoscce macaru din nume acesta celebra poema a lui Cervantes? Renumitulu pictor francesu, Doré, a ilustrat acesta creatiune poetica cu o genialitate admirabila. In interiorulu numerului pre-sinte publicamu un'a din aceste ingeniose illustratiuni.

□ (Bombaste moderne.) Ce frumosu volumu dice Figaro — s'ar poté face din vorbele grasse pronunciate numai intr'unu anu de dile! Eta cattu-va ce din asemenea cuvinte ce adunaramu in cattu-va ore. Emile Ollivier. — Incepemul acestu resbelu cu „cugetulu usiuratul.“ Rouher. — Italianii nu voru intrá in Roma „cattu-i lumea si pamantulu.“ Leboeuf. — Suntemu gata de resbelu „din crescutu pana 'n talpi.“ Majorulu prussianu von Holstein. — Voiu defilá pe sub feresstrele dlui E. Girardin la 15 septembvre 1870. Parieu pentru acesta döue-dieci de mihi de franci. Wilhelm cu gratia lui Domnedieu. — Facu resbelu lui Napoleonu, „era nu poporului francesu.“ Trochu. — Guvernatoriulu Parisului „nu va capitulá.“ Ducrot. — „Mortu séu invingatoru.“ Ranc. — „Eu remanu soldatu alu Comunei.“ Jules Favre. — „Nu vom cede o piétra din forteretiele nostre séu unu degetu din teritoriulu nostru.“ Nu amestecamu aci si vorbele grasse pronunciate de ómenii nostrii.

Glumes in uprē.

Istori'a sucneloru cu cercuri

Pe timpulu Mariei Stuart.

Pe timpulu lui Georgiu II regele Angliei.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Pe timpulu lui Ludovicu XIV.

In dîlele nôstre.

Suplementu „Cavalerii Nopții“, tomulu V, col'a X.

Proprietariu, redactoru respunditoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU**.

Cu tiparitul lui Aleșandru Kocsy în Pest'a. Piata Pescatoru, Nr. 9.